

אומנות הסליחה בזוגיות

1. הגוף הישראלי הקדוש

זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמור דבר אל בני ישראל ויקחו אליהם פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול (במדבר יט, ב)

2. במקום שחוזר בתשובה

בַּיָּמִים הֵהֵם וּבָעֵת הַהִיא נָאֵם ה' יִבְקֹשׁ אֶת עֹן יִשְׂרָאֵל וְאִינּוֹ וְאֶת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצְאֶנָּה כִּי אֶסְלַח לְאִשְׁרֵי אֲשֵׁיר (ירמיה ג, כ)

3. הבנה מחודשת ושמים חדשים

תבא אמו ותקנח צואת בנה (במדבר רבא, יט, ח)

4. מאמר הדור

ואמר חזקיהו אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואלמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואלמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו (סוכה מה, ב)

5. חסד לאומים חטאת

כנסת ישראל שואפת לתיקון העולם בכל מלאו, לסליחה מקורית מטהרת, שבאה לא מישועת נפש האדם והטבת רצונו מצד עצמו, שבזה צריכים להיפגש בויתור ומידת החסד מיוחדת, בלא התכללות עם כל המידות כולן, ובלא שיקול של עוז צדק ומשפט, כי אם תיקון כולל לסיבת החטאים. חוק הטהרה, העברת רוח הטומאה על ידי שמו של משיח שקדם לעולם, פרה אדומה מכפרת, והיא מטהרת מטומאת מת, נעוץ בסילוק המיתה ביסודה, בהעלאת העולם מעומק חטאו... הכל צריך להיות מטוהר. (אורות, הראי"ה קוק, עמ' כו)

6. תדבר עם הסלע: סמך עין למד

עיקר עבודת הקודש בארץ ישראל הוא להסיר הכיסוי של עביות החומר ולדלות ממנו מרגניתא המידות דקדושה ולא להכניע את החומר בבחינת ביטול גמור. (הרב מ.ר. לוריא, בית גנזי חקת, עמ' תרי"א)

7. תסלח לעצמך!

עוד האמונה והביטחון להיות נכון לבו בטוח בה' כי חפץ חסד הוא וחונן ורחום ורב לסלוח תיכף ומיד שמבקש מחילה וסליחה מאתו ית' ... וכמו שאנו מברכים בכל תפלת י"ח תיכף שמבקשים סלח לנו כו' ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח והרי ספק ברכות להקל משום חשש ברכה לבטלה אלא אין כאן שום ספק כלל מאחר שביקשנו סלח לנו מחל לנו ... והרי אפילו במידת בשר ודם כן שצריך האדם למחול תיכף ומיד שמבקשים ממנו מחילה ולא יהא אכזרי מלמחול... ומה שכתוב וחסאתי נגדי תמיד אין מכוון להיות תמיד עצב נבזה ח"ו ... ופרש"י מרחוק. (תניא, אגרת התשובה יא, האדמו"ר הזקן, חב"ד)

8. לבוש צנועה וקבוצה לעבודה עצמית (קל"ע)

פעולת המאציל ית"ש, מה שהוא פועל בסוד הספירות לפי החק שרצה בהם, הם נתלים אלה באלה, יוצאים בהמשך אלה מאלה, ומתעלמים העינים אלה בתוך אלה. דהיינו שכח אחד הוא הפועל בהעלם, ונראה בגלוי כח אחר פועל, והוא פועל באמת רק לפי כח הנעלם בו. ולכן נראו כל הדמיונות האלה בספירות, דהיינו שיהיו אורות מתלבשים בתוך אורות, או יוצאים אורות מאורות. והכל בסדר ראיית הנשמה, שמבינה הדברים ההם ברוחנית, כראיית העין את הנושאים שלו. (קל"ח פתחי חכמה, רמח"ל, פתח י')